

Список літератури:

1. Вознесенская Н.Н. Иностранные инвестиции: Россия и мировой опыт (сравнительно-правовой комментарий). – М.: Юридическая ф-ла, контракт Инфра. – 2001. – 220 с.
2. Єна І. Прямі іноземні інвестиції в економіку України в контексті сучасних світогосподарських трендів / І. Єна // Ринок цінних паперів України. – 2008. – № 1-2. – С. 17-21.
3. Киришун Л.В. Пріоритети залучення ПІІ в Україну з ЄС / Л.В. Киришун // Економічні науки. Серія «Економічна теорія та економічна історія». Збірник наукових праць ЛНТУ. – Випуск 6 (23). – Ч. 1. – Луцьк. – 2009. – С. 45-51.
4. Шаститко А.Е. Новая институциональная экономическая теория / А.Е. Шаститко / 4-е перераб. и доп. изд. – М.: ТЕИС. – 2010. – 828 с.
5. Носова О.В. Иностранные инвестиции в транзитивной экономике Украины: монография / О. В. Носова. – Х.: Основа. – 2001. – 231 с.
6. Ozava T. Foreign Direct Investment and Economic Development // Transnational Corporations. – 1992. – № 1. – P.27-54
7. Маргіта Н.О. Теоретичні підходи до аналізу сутності процесу залучення прямих іноземних інвестицій / Н.О. Маргіта // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/natural/Nvuu/Ekon/2011_32/statti/1_6.htm
8. Татаренко Н.О. Теорії інвестицій: навчальний посібник / Татаренко Наталія Олексіївна, Поручник Анатолій Михайлович. – К.: КНЕУ. – 2000. – 159 с.
9. Ozava T. Foreign Direct Investment and Economic Development // Transnational Corporations. – 1992. – № 1. – P. 27-54
10. Нуреев Р.М. Институционализм: прошлое, настоящее, будущее // Вопросы экономики. – 1999. – № 1. – С. 152
11. Williamson O.E. Markets and hierarchies: analysis and antitrust implication. – London: The Free Press; Collier Macmillan Publishes. – 1975.
12. Сейдаметова Л.Д. Эволюция теории инвестиций / Л.Д. Сейдаметова // Культура народов Причерноморья. – 2009. – № 156. – С. 57-66
13. Чубунов С.В. Прямі іноземні інвестиції та чинники інвестиційного процесу: статистичний аналіз взаємозв'язків в умовах перехідної економіки України / С.В. Чубунов // Економіка України. – 2006. – № 2. – С. 17-20.

Камаран А. Х.

Одеський національний економічний університет

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ТА РОЛІ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ЕКОНОМІЧНІЙ НАУЦІ**Резюме**

Стаття присвячена дослідженню підходів до визначення та основних характеристик прямих іноземних інвестицій. Проведено порівняльний аналіз різних теорій прямих іноземних інвестицій, виділені основні переваги та недоліки різних теорій. Виділено основні підходи до регулювання прямих іноземних інвестицій на макрорівні.

Ключові слова: інвестиції, прямі іноземні інвестиції, неокласичний, інституційний та економетричний підходи.

Kamaran A. Kh.

Odessa National Economic University

THEORETICAL BASIS IN DEFINING OF ESSENCE AND ROLE OF INTERNATIONAL DIRECT INVESTMENTS IN ECONOMIC SCIENCE**Summary**

The article is devoted to the study of approaches to the definition and the basic characteristics of foreign direct investment. In the article a comparative analysis of the various theories of foreign direct investment is presented, the main advantages and disadvantages of different theories are highlighted. Present The basic approaches to the regulation of foreign direct investment at the macro level are pointed out.

Keywords: investments, foreign direct investment, neoclassical, institutional and econometric approaches.

УДК 330.3

Кісь С. Я.**Кісь Г. Р.**

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ

Досліджено підходи до формування результатів діяльності підприємства в умовах економіки, заснованої на знаннях. Сформульовано авторське бачення оцінки результатів інтелектуалізації суб'єкта господарювання. Продемонстровано модифіковану інтегральну оцінку рівня розвитку підприємства та ймовірні сценарії його розвитку відповідно до результатів інтелектуалізації.

Ключові слова: економіка, заснована на знаннях, інтелектуалізація, результат діяльності, результат інтелектуалізації, інтелектуальна діяльність.

Постановка проблеми. Діяльність підприємства незалежно від сфери функціонування та умов, які склалися у зовнішньому середовищі, характеризується економічними результатами. Їхнє формування відбувається внаслідок активності системи менеджменту підприємства, яка використовує традиційні або інноваційні, адекватні вимогам економіки, засновані на знаннях, підходи до управління процесами та явищами, а також за участі керованої системи, представлені виконавчим персоналом. Зважаючи на пріоритетну роль людського фактору в сучасних умовах, позитивні, стабільні та довгострокові економічні результати діяльності можуть бути забезпечені тільки за умови їх поєднання з результатами, які відображають активність людського інтелекту в роботі підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика теоретико-методологічного аналізу та формування економічних результатів діяльності підприємства присвячені праці багатьох вітчизняних науковців [1-7]. Значний науковий доробок у галузі дослідження результативності господарської діяльності, на наш погляд, тільки частково відображає сучасні тенденції знанневоорієнтованого розвитку економічних систем, які характеризуються необхідністю пошуку суб'єктами господарювання шляхів подолання ресурсодефіцитності за рахунок активізації використання інтелектуального потенціалу людських ресурсів.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Не заперечуючи важливості, актуальності та своєчасності багатьох досліджень, які стосуються ідентифікації факторів та показників результативності економічної діяльності підприємства, а також стану та перспектив використання нематеріальних активів з метою отримання прибутків, варто відзначити, що у вітчизняній сучасній економіко-управлінській думці недостатньо представлені наукові погляди на проблеми встановлення взаємозалежності між результатами інтелектуальної діяльності персоналу підприємства та економічними показниками його розвитку.

Формулювання цілей статті. Метою статті є встановлення особливостей формування результатів діяльності підприємства в умовах знанневоорієнтованої економіки на основі їх поєднання з результатами інтелектуалізації.

Виклад основного матеріалу. Автори монографії [8], досліджуючи проблему інтелектуальної власності, звертають увагу на те, що інтелектуальна діяльність поєднує два взаємопов'язані аспекти: репродуктивний – вирішення стандартних завдань та творчий (продуктивний) – розв'язання нестандартних завдань. Можемо припустити, що стандартність у виконанні завдань – це дії носіїв ординарного інтелекту на підприємстві, а творчість, пов'язана з активністю носіїв неординарного та елітного інтелекту. З урахуванням наведеного припущення, а також притримуючись думки про необхідність розглядати будь-яку соціально-економічну систему в контексті функціонування фінансової (FA), виробничої (внутрішніх бізнес-процесів) (IA), маркетингової (зовнішніх бізнес-процесів) (MA) та персонал-орієнтованої (SA) сфери її активності, будемо вважати, що загальна кількість завдань, виконання яких передбачене всіма процесами діяльності підприємства за відповідними сферами активності (TT) складається з двох частин: перша – це завдання, які виконуються традиційно-стандартизовано із застосуванням відомих алгоритмів, тех-

нологій та типових засобів (ST); друга – передбачає виконання завдань на основі використання нових (неповторних, оригінальних, унікальних) або нестандартного застосування відомих засобів та підходів у принципово нових ситуаціях, які не мають аналогів у минулому (OT). У результаті отримуємо:

$$TT = ST + OT. \quad (1)$$

Враховуючи вищевказані сфери активності суб'єкта господарювання, формулу 1 можна представити таким чином:

$$TT = TT_{FA} + TT_{IA} + TT_{MA} + TT_{SA}, \quad (2)$$

де TT_{FA} , TT_{IA} , TT_{MA} , TT_{SA} – сумарна кількість завдань (операцій), які виконує персонал підприємства (управлінський та виконавчий) для досягнення результатів у фінансовій, виробничій, маркетинговій та персонал-орієнтованій сферах.

Якщо виконання завдань, пов'язаних з досягненням результатів діяльності підприємства, розглядати відокремлено, щодо кожної сфери його активності, то (1) набуває такого вигляду:

– для фінансової сфери (FA):

$$TT_{FA} = ST_{FA} + OT_{FA}; \quad (3)$$

– для виробничої сфери (IA):

$$TT_{IA} = ST_{IA} + OT_{IA}; \quad (4)$$

– для маркетингової сфери (MA):

$$TT_{MA} = ST_{MA} + OT_{MA}; \quad (5)$$

– для персонал-орієнтованої сфери (SA):

$$TT_{SA} = ST_{SA} + OT_{SA}, \quad (6)$$

де ST_{FA} , ST_{IA} , ST_{MA} , ST_{SA} – кількість завдань (операцій), які виконує персонал підприємства (управлінський та виконавчий) для досягнення результатів у фінансовій, виробничій, маркетинговій та персонал-орієнтованій сферах із застосуванням стандартизовано-традиційних засобів, технологій та інструментів; OT_{FA} , OT_{IA} , OT_{MA} , OT_{SA} – кількість завдань (операцій), які виконує персонал підприємства (управлінський та виконавчий) для досягнення результатів у фінансовій, виробничій, маркетинговій та персонал-орієнтованій сферах із застосуванням результатів творчої інтелектуальної діяльності (нових ідей, нестандартних засобів, інноваційних технологій, оригінального інструментарію).

Узагальнення наукової та навчальної інформації [1-7] дало можливість встановити ключові параметри, які характеризують результативність діяльності підприємства і здійснюють вплив на показники-результати, які стосуються функціонування як окремої сфери, так і суб'єкта господарювання загалом. Такими параметрами, на наш погляд, виступають:

– для фінансової сфери: обсяг власного та залученого капіталу, обсяг короткострокових та довгострокових зобов'язань, виручка від реалізації, чистий прибуток;

– для виробничої сфери: обсяг виробництва, собівартість (витрати виробництва), чистий прибуток, балансовий прибуток;

– для маркетингової сфери: обсяг реалізації, витрати на реалізацію;

– для персонал-орієнтованої сфери: загальна чисельність працівників, чисельність кваліфікованих та висококваліфікованих працівників.

Незважаючи на далеко неповний перелік відомих в теорії та практиці господарської діяльності як показників-результатів, так і їх визначальних параметрів, можемо припустити, що за умови збільшення або зменшення вели-

чини останніх, залежно від участі у формуванні результуючого показника, з'являється можливість його коригування у позитивному напрямку. Позитивні або негативні зміни у параметрах функціонування фінансової, виробничої, маркетингової та персонал-орієнтованої сфери активності підприємства можуть бути забезпечені їх об'єктивним супроводом (зміна ринкових умов господарювання) або змінами, які відбуваються у внутрішньому середовищі і пов'язані з діяльністю персоналу. Остання, у свою чергу, може бути направлена на ініціювання, підтримку та реалізацію інноваційних процесів або на виконання працівником стандартизовано-традиційних функцій. З цього приводу, узагальнюючи наукові дослідження, які стосуються проблем інноваційних процесів [9; 10; 11], дало можливість ідентифікувати низку показників, які характеризують їх ознаки:

- кількість інноваційних пропозицій, що захищені на одного співробітника;
- частка реалізованих пропозицій;
- рентабельність інвестицій, які вкладені в удосконалення технологій;
- кількість отриманих патентів;
- кількість премій, які присуджені в галузі інновації продуктів і послуг;
- рівень компетентності співробітників;
- частка співробітників, що пройшли перехресне навчання з метою виконання трьох або більше функцій.

Інтерпретація діяльності підприємства у вигляді сукупності завдань, які реалізує управлінський та виконавчий персонал, дає можливість сформулювати авторський підхід до оцінки результатів інтелектуалізації суб'єкта господарювання. Його суть полягає у розрахунку коефіцієнта інтелектуалізації діяльності підприємства за такою формулою:

$$K_{\text{ІДП}} = \frac{OT}{TT} = \frac{OT}{ST + OT} \quad (7)$$

Відповідно, результати інтелектуалізації діяльності у фінансовій, виробничій, маркетинговій та персонал-орієнтованій сфері будуть описуватися частковими показниками інтелектуалізації підприємства:

$$K_{\text{ІДП(FA)}} = \frac{OT_{FA}}{TT_{FA}}; \quad (8)$$

$$K_{\text{ІДП(LA)}} = \frac{OT_{LA}}{TT_{LA}}; \quad (9)$$

$$K_{\text{ІДП(MA)}} = \frac{OT_{MA}}{TT_{MA}}; \quad (10)$$

$$K_{\text{ІДП(SA)}} = \frac{OT_{SA}}{TT_{SA}}; \quad (11)$$

З урахуванням (8), (9), (10), (11) результати інтелектуалізації діяльності підприємства можуть бути представлені у вигляді алгебраїчно-логічних рівнянь:

$$K_{\text{ІДП}} = K_{\text{ІДП(FA)}} \wedge K_{\text{ІДП(LA)}} \wedge K_{\text{ІДП(MA)}} \wedge K_{\text{ІДП(SA)}; \quad (12)$$

$$K_{\text{ІДП}} = K_{\text{ІДП(FA)}} \vee K_{\text{ІДП(LA)}} \vee K_{\text{ІДП(MA)}} \vee K_{\text{ІДП(SA)}. \quad (13)$$

Виходячи з вищевказаних залежностей, можна припустити, що у випадку (12) результат інтелектуалізації – це наслідок зростання (зниження) частки OT_{FA} , OT_{LA} , OT_{MA} , OT_{SA} . Якщо характеризувати залежність (13), то очевидно є ситуація, при якій $K_{\text{ІДП}}$ формується шляхом повної або часткової компенсації результатів інтелектуалізації однієї сфери результатами іншої.

Враховуючи запропонований порядок розрахунку $K_{\text{ІДП}}$, вважаємо, що його значення будуть перебувати в інтервалі від 0 до 1. У такому випадку виникає можливість формування відповідності отриманих значень $K_{\text{ІДП}}$ рівню інтелектуалізації діяльності підприємства та його характеристичі (таблиця 1).

Для встановлення залежності між результатами інтелектуалізації і результатами діяльності підприємств на основі використання вище наведених підходів до визначення узагальнюючого показника інтелектуалізації діяльності, вважаємо можливим припустити, що саме рівнем інтелектуалізації діяльності буде визначатись коефіцієнт, який демонструє зміни в результатах діяльності внаслідок зростання (зменшення) кількості завдань, виконання яких пов'язане з творчою інтелектуальною діяльністю (K_3). Таким чином, $K_3 = K_{\text{ІДП}}$ і набуває значень від 0 до 1.

Таблиця 1
Відповідність значень $K_{\text{ІДП}}$ рівню інтелектуалізації діяльності підприємства

Інтервал значень $K_{\text{ІДП}}$	Рівень інтелектуалізації	Характеристика рівня інтелектуалізації
0-0,4	низький	Переважає більшість завдань на підприємстві виконуються із застосування традиційно-стандартизованих підходів.
0,4-0,6	середній	Частина завдань (близько 50%), пов'язаних з реалізацією бізнес-процесів підприємства виконуються із застосуванням результатів творчої інтелектуальної діяльності.
0,6-1,0	високий	Більшість або 100% від загальної кількості завдань, передбачених регламентом бізнес-процесів виконуються із застосуванням результатів творчої інтелектуальної діяльності.

В науковій та навчальній літературі широко розповсюдженим є підхід до визначення результатів діяльності підприємства, який базується на основі інтегральної оцінки рівня розвитку. Для її виконання, як правило, використовують значення окремих показників розвитку підприємства, їх еталонні значення, та коефіцієнти вагомості. Вважаючи такий метод визначення результативності найбільш прийнятним, необхідно зауважити, що його використання в умовах економіки, заснованої на знаннях вимагає певної модифікації. Видозміна, на наш погляд, повинна полягати у розширенні числа елементів добутку, які включені до розрахунку інтегрального показника за допомогою показника рівня інтелектуалізації або K_3 . Таким чином, модифікована інтегральна оцінка рівня розвитку (результативності діяльності) підприємства з урахуванням її представлення у [7, с. 236] та результатів інтелектуалізації буде мати такий вигляд:

$$R = \frac{1}{n} K_3 \cdot \sum_{j=1}^n a_j \cdot \frac{R_j^0}{R_j^e}, \quad (14)$$

де R – інтегральний показник результату діяльності підприємства ($0 < R < 1$);

n – кількість показників-результатів діяльності підприємства за всіма сферами діяльності;

K_3 – коефіцієнт змін в результатах діяльності підприємства внаслідок зростання (зменшення) кількості завдань, виконання яких пов'язане з творчою інтелектуальною діяльністю;

a_j – коефіцієнт вагомості j -го показника-результату діяльності підприємства;
 R_j^0 – значення j -го показника-результату діяльності підприємства; R_j^e – нормативне значення j -го показника-результату діяльності підприємства.

Зіставляючи інтервали значень та характеристики рівнів інтелектуалізації діяльності підприємства із стадіями життєвого циклу підприємства, приходимо до можливості інтерпретації наступної схеми відповідності (рис. 1).

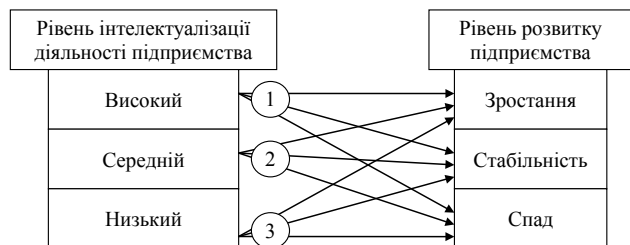

Рис. 1. Схема відповідності рівня інтелектуалізації рівню розвитку підприємства

Вигляд рисунка 1 дає можливість встановити три варіанти розвитку суб'єкта господарювання, кожен із яких, за нашим припущенням, характеризується трьома сценаріями діяльності.

1. Варіант 1: рівень інтелектуалізації – високий, рівень розвитку – зростання або стабільність, або спад.

1.1 Сценарій діяльності 1.1 – високий-зростання. Результати діяльності підприємства забезпечені високим рівнем інтелектуалізації, який повністю компенсує негативні впливи на окремі показники-результати.

1.2 Сценарій діяльності 1.2 – високий-стабільність. Стабільний розвиток підприємства гарантований високими показниками інтелектуалізації, які, в більшості випадків, виконують компенсаторні функції.

1.3 Сценарій діяльності 1.3 – високий-спад. Високі показники інтелектуалізації діяльності тільки частково забезпечують компенсацію, їхня дія, як правило, нівелюється впливом зовнішніх факторів ринкового (об'єктивного) походження або внутрішніх (суб'єктивного), які виникають за межами підприємства як учасника корпоративного утворення.

2. Варіант 2: рівень інтелектуалізації – середній, рівень розвитку – зростання або стабільність, або спад.

2.1 Сценарій діяльності 2.1 – середній-зростання. Розвиток підприємства забезпечений дією фактору інтелектуалізації та іншими чинниками, які сприяють досягненню високих результатів, зокрема, зміною ринкових умов господарювання.

2.2 Сценарій діяльності 2.1 – середній-стабільність. Підприємство демонструє, що резуль-

тати діяльності адекватні результатам інтелектуалізації. Таким чином, ступінь компенсаторного впливу інтелектуалізації відповідає ступеню її нівелювання збоку інших факторів розвитку.

2.3 Сценарій діяльності 2.1 – середній-спад. Низький рівень результатів діяльності зумовлений переважанням негативного впливу інших факторів над позитивною дією фактора інтелектуалізації.

3. Варіант 3: рівень інтелектуалізації – низький, рівень розвитку – зростання або стабільність, або спад.

3.1 Сценарій діяльності 3.1 – низький-зростання. Підприємство досягає високих результатів діяльності виключно за рахунок неінтелектуалізаційних чинників, до яких, за нашим припущенням, варто відносити монопольний статус на ринку, гарантії держави або корпоративних структур вищого рівня на збут товарів чи надання послуг.

3.2 Сценарій діяльності 3.2 – низький-стабільність. Підприємство обмежено інтелектуалізує свою діяльність і одночасно з цим не використовує повною мірою переваги неінтелектуалізаційних чинників або не володіє ними.

3.3 Сценарій діяльності 3.3 – низький-спад. Результат виникає внаслідок того, що суб'єкт господарювання обмежено інтелектуалізує свою діяльність і при цьому відсутня дія неінтелектуалізаційних чинників.

Ідентифікація ймовірних сценаріїв діяльності підприємства дозволяє, по перше, встановити характеристики, які описують залежність економічних результатів від інтелектуалізації, по друге, продемонструвати прогностичний сценарій діяльності для прийняття заходів щодо його коригування.

Таким чином, підбиваючи підсумки проведених досліджень, які стосуються проблем, пов'язаних із встановленням залежності між результатами інтелектуалізації та результатами діяльності підприємств, приходимо до таких висновків:

– результати інтелектуалізації та господарської діяльності підприємства не пов'язані між собою функціонально-детермінованим зв'язком, при якому кожному значенню факторної ознаки (інтелектуалізації діяльності) відповідає цілком визначене не випадкове значення результативної ознаки (результату діяльності);

– результату інтелектуалізації як факторній ознаці може відповідати кілька значень результативної ознаки, що дає підстави вести мову про стохастичний (ймовірнісний) зв'язок.

Подальший етап наукових досліджень, на наш погляд, необхідно сконцентрувати навколо побудови моделей, розробки нових та удосконалення існуючих технологій та інструментів інтелектуалізації. Це дасть можливість отримати методологічний апарат та практичний інструментарій для формування системи інтелектуалізованої діяльності підприємств.

Список літератури:

- Власова Н.О., Мелушова І.Ю. Формування фінансових результатів як складова процесу управління підприємством / Н.О. Власова, І.Ю. Мелушова // Економіка підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://institutiones.com/general/954-ekonomicheskij-analiz-effektivnosti-promyshlennogo-predpriyatiya.html>.
- Поддєрьогін А.М. Фінанси підприємства / А.М. Поддєрьогін. – К., 2000.
- Покропивний С.Ф. Економіка підприємства / С.Ф. Покропивний. – К., 2000.
- Власова Н.О. Ефективність формування фінансових результатів роздрібної торгівлі: монографія / Н. Власова, І. Мелушова. – Харків: Харківський державний університет харчування та торгівлі, 2008. – 259 с.
- Пилипенко Л.М. Економічна сутність результатів діяльності підприємства / Л.М. Пилипенко, М.Р. Вінярська // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія «Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку». – Львів: Вид-во Львівська політехніка, 2011. – № 693. – С. 457-458.
- Малярець Л.М. Збалансована система показників в оцінці діяльності підприємства: наукове видання / Л.М. Малярець, А.В. Штеревєра. – Харків: Вид. ХНЕУ, 2008. – 188 с.

7. Самуляк В.Ю. Групи показників (індикаторів) оцінювання рівня розвитку підприємств / Р.В. Фещур, В.Ю. Самуляк // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія «Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку». – Львів : Вид-во Львівська політехніка, 2010. – № 691. – С. 231-239.
8. Базилевич В.Д. Метафізика економіки : монографія / В.Д. Базилевич, В.В. Ільїн. – К. : Знання, 2007. – 718 с.
9. Браун Марк Г. Сбалансованная Система Показателей: на маршруте внедрения / Марк Грэм Браун ; Пер. с англ. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2005. – 228 с.
10. Гершун А. Технология сбалансированного управления / А. Гершун, М. Горский. – М. : ЗАО «Олимп-Бизнес», 2005. – 416 с.
11. Мних Є.В. Економічний аналіз : підручник / Є.В. Мних. – К. : Центр навчальної літератури, 2003. – 412 с.

Кись С. Я.

Кись Г. Р.

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

ОСОБЕННОСТИ ФОРМИРОВАНИЯ РЕЗУЛЬТАТОВ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ В УСЛОВИЯХ ЭКОНОМИКИ ЗНАНИЙ

Резюме

Исследованы подходы к формированию результатов деятельности предприятия в условиях экономики, основанной на знаниях. Сформулировано авторское видение оценки результатов интеллектуализации предприятия. Продемонстрированы модифицированная интегральная оценка уровня развития предприятия и возможные сценарии его развития в соответствии с результатами интеллектуализации.

Ключевые слова: экономика, основанная на знаниях, интеллектуализация, результат деятельности, результат интеллектуализации, интеллектуальная деятельность.

Kis S. Ya.

Kis G. R.

Ivano-Frankivsk National Technical University Oil and Gas

FEATURES OF FORMATION OF RESULTS OF ACTIVITY OF THE ENTERPRISE IN THE CONDITIONS OF ECONOMY OF KNOWLEDGE

Summary

Approaches to formation of results of activity of the enterprise in the conditions of the economy based on knowledge are investigated. The author's vision of an evaluation of results of intellectualization of the enterprise is formulated. The modified integrated evaluation of a level of development of the enterprise and possible scenarios of its development is demonstrated according to results of intellectualization.

Keywords: economy based on knowledge, intellectualization, results of intellectualization, intellectual activity.

УДК 338.931

Клюс Ю. І.

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля

ЗАСТОСУВАННЯ «КАРТИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ» У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЇ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Визначено склад і розкрито зміст головних принципів, якими слід керуватися при формуванні критеріїв розвитку корпоративного управління інноваціями. Розглянуто стратегічні альтернативи інноваційного розвитку фірми. Запропонована схема формування інноваційної стратегії підприємства при формуванні критеріїв розвитку корпоративного управління інноваціями.

Ключові слова: інновація, корпорація, управління, підприємство.

Постановка проблеми. Управління ефективним розвитком підприємства було і залишається нагальною проблемою розвитку економіки країни. Світова економічна криза, різкий спад промислового виробництва призвів безліч підприємств до кризового стану і банкрутства, а розробити комплексну та ефективну методологію управління такими підприємствами досі не вдалося. У цих умовах багато підприємств виявилися нездатними чітко визначити основні цілі, пріоритети діяльності, сформулювати функціональні завдання. Формовані й реалізовані маркетингова, конку-

рентна і виробнича стратегії на багатьох підприємствах не охоплюють усіх проблем, які їм необхідно вирішити. Таким чином, організація та вдосконалення управління ефективним розвитком підприємства як складної соціально-економічної системою є однією із ключових проблем стабілізації української економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження формування стратегій ефективного розвитку суб'єктів господарювання розглядалося в наукових працях багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених.